

Publicerad 2004-12-09 10:15 av Roger

### **Ge aldrig upp**

Rinnande tårar sätter inte spår i mitt ansikte  
Och trots att jag ibland vill skrika högt  
döljer jag mitt rätta namn, framlockat ur jorden.  
För jag är så innerligt trött på julen, (men  
så kan du väl inte säga heller?)

Jag vändas över de maktlösa riter som julen tvingar oss till  
var finns det äkta, det som var ämnat att ge kraft?  
Köphysteri och matfrosseri som döljer vår egen oförmåga  
till delaktighet och omsorg, var det allt?  
(Nej visst fan, julottan, för att döva samvetet som mal på om  
barnen i afrika de svälter minsann å ja har ju frossat så...)

Jag ger aldrig upp  
Jag vägrar att förblindas  
Kanske är jag tyst och äter av den feta skinkan  
men inom mig håller jag tanken brinnande som  
de bål vi en gång tände, långt innan kyrkan tog över.

För mänskligheten orkar inte höra att allt som  
behövs är att ta ansvar för sig själv, att du  
alltid är ansvarig inför dig själv. inget öde  
ingen gud som tvingat dig. Bara dina egna val

Du är ansvarig, ge aldrig upp, Lev!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roger med Poeter.se id #474 innehar upphovsrätten